

Обставини справи

Справа стосувалася скарг заявників за статтями 3 та 13 Конвенції стосовно неналежних умов ув'язнення і відсутності будь-якого ефективного засобу правового захисту.

Оцінка Суду

Уряд стверджував, що на час подачі своєї заяви до ЄСПЛ зі скаргою на неналежні умови ув'язнення заявники не поінформували ЄСПЛ про те, що їх уже було переведено до іншої установи виконання покарань. Переведення відбулося за день до подачі ними заяв до ЄСПЛ. Уряд просив ЄСПЛ відхилити їхні заяви у зв'язку із зловживанням правом на подання індивідуальної заяви згідно з пунктами 3 (а) та 4 статті 35 Конвенції.

Заявники погодилися з датами звільнення або переведення, які зазначив Уряд, проте жодного пояснення щодо цього не надали.

ЄСПЛ повторив, що заява може бути відхилена через зловживання правом на подання індивідуальної заяви в розумінні пункту 3 (а) статті 35 Конвенції в разі, якщо, серед інших підстав, вона свідомо обґрунтовувалася неправдивою інформацією або якщо суттєва інформація чи документи були свідомо пропущені, були відомі від початку або якщо під час провадження відбулися нові значущі події. Неповна і, відповідно, така, що вводить в оману, інформація може порівнюватися до зловживання правом на подання заяви, особливо якщо відповідна інформація стосується самої суті справи й не вказано переконливого / достатнього пояснення причин її ненадання (див. *Gross v. Switzerland* [GC], no. 67810/10, § 28, ECHR 2014; *S.A.S. v. France* [GC], no. 43835/11, § 67, ECHR 2014; та *Čaluk and Others v. Bosnia and Herzegovina* (dec.) [Committee], nos. 3927/15 та 63 інших, §§ 18–19, 25 вересня 2018 року).

Повертаючись до обставин цієї справи, ЄСПЛ зауважив, що заявники покинули установи виконання покарань, стосовно умов перебування у яких висували свої скарги, до того, як підписали та відправили свої заяви. Однак у своїх апіляційних формах заявники зазначили, що все ще перебувають у вказаних установах виконання покарань. Ця інформація залишалася без змін до отримання зауважень Уряду.

Навіть у своїх коментарях у відповідь на зауваження Уряду заявники визнали дати свого ув'язнення, як зазначив Уряд, проте не пояснили, чому у своїх заявах до ЄСПЛ не згадали суттєвого та важливого факту свого переведення. Ані заявники, ані їхні представники не прокоментували аргумент Уряду стосовно зловживання правом на подання заяви. Заявники, як видається, направили формальні відповіді про умови ув'язнення без будь-якого підтвердження чи корегування пояснень щодо неправдивої інформації в апіляційних формах.

З урахуванням факту того, що неправдива інформація стосується самої суті заяв, ЄСПЛ установив, що така поведінка суперечить меті індивідуальної заяви. Юристи мають розуміти, що з огляду на обов'язок ЄСПЛ розглядати твердження про порушення прав людини вони повинні проявляти високий рівень професійної розсудливості та конструктивної співпраці з ЄСПЛ, не допускаючи подання необґрунтованих заяв, і як до початку провадження, так і після нього ретельно вивчати всі деталі справи, чітко дотримуватися всіх відповідних процедурних правил і наполегливо закликати своїх клієнтів робити те ж саме. Інакше умисне або недбале використання ресурсів ЄСПЛ може підірвати довіру до роботи юристів в очах ЄСПЛ і, навіть якщо це виникає систематично, мати наслідком заборону окремим юристам представляти заявників у ЄСПЛ на підставі § 4 (b) Правила 36 Регламенту ЄСПЛ (див. *Stevančević v. Bosnia and Herzegovina* (dec.), по. 67618/09, § 29, 10 січня 2017 року). У світлі наведеного ЄСПЛ вважає, що ці заяви є зловживанням правом на подання індивідуальної заяви в розумінні пункту 3 (а) статті 35 Конвенції. Тому вони мають бути відхилені згідно з пунктом 4 статті 35 Конвенції.

Висновок

Заяви визнано неприйнятними.

Рішення в цій справі ухвалене Комітетом 10 березня 2022 року, оприлюднене 15 вересня 2022 року та є остаточним.